

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1195/2016
31.08.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле Д.Л. из Р., чији је пуномоћник М.М.Ђ., адвокат у С.М., против туженог К.В. из Б., чији је пуномоћник М.Ч., адвокат у Б., ради вршења родитељског права, издржавања и одређивања начина одржавања личних односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж2 334/15 од 04.08.2015. године, у седници већа 31.08.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду број Гж2 334/15 од 04.08.2015. године.

Образложење

Основни суд у Шапцу – судска јединица у Богатићу је пресудом број П2 6/15 од 26.05.2015. године одредио да се родитељско право према млдб. М.В., рођеном у Ш. ... године повери на самостално вршење мајци Д.Л. из Р. (став 1.). Другим ставом изреке обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање млдб. М.В. плаћа месечни износ од 10.000,00 динара, почев од подношења тужбе 26.05.2014. године па убудуће све док за то постоје законски услови или се одлука суда не измени другом судском одлуком и то најкасније до 30-тог у месецу за текући месец, а на руке мајке Д.Л.. Дospelе, а неисплаћене износе издржавања тужени је дужан да плати одједном у року од 15 дана. Трећим ставом изреке су уређени односи одржавања личног контакта оца К.В. са млдб. М.В. на тај начин што ће се виђење одвијати на начин и време и место како је то у овом ставу одређено. Петим ставом изреке је одбијен захтев изнад досуђеног износа месечног издржавања млдб. М.В. преко 10.000,00 па до тражених 15.000,00 динара месечно (за износ од 5.000,00 динара месечно). Последњим ставом изреке је одлучено да свака страна сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом број Гж2 334/15 од 04.08.2015. године, жалбу тужиле усвојио, а жалбу туженог делимично усвојио, па је назначену пресуду Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу, укинуо у делу којим је одлучено о висини обавезе туженог да доприноси издржавању млдб. М.В. (у усвајајућем и у одбијајућем делу), у делу којим је одређен начин одржавања личних односа млдб. М.В. са туженим и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом

побијаном делу којим је млдб. М.В. поверен тужиљи на самостално вршење родитељског права жалба туженог одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужени је против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду, у делу којим је потврђена првостепена пресуда, изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 и 55/2014), па је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. У ревизији се не наводи која је конкретно битна повреда учињена у поступку пред нижестепеним судом, иако је формално изјављена и из тог разлога.

Из утврђених чињеница произилази да су парничне странке живе у ванбрачној заједници од септембра месеца 2011. године, па до фебруара 2014. године у којој је рођен млдб. М. ... године. Ванбрачна заједница је прекинута на начин што је тужиља са млдб. заједничким дететом отпутовала код својих родитеља у Б., али се није вратила. Тужиља са дететом и својом мајком тренутно борави у Б. у двособном стану. Једно време је била запослена и остваривала је зараду од око 1.200 евра, а у време првостепеног пресуђења је незапослена. Млдб. М. прима дечији додатак у висини од 168 евра, похађа вртић за који се плаћа 110 евра. Укупне потребе млдб. М. за исхрану, одевање и куповину на месечном нивоу износе 20.000,00 динара. Тужени је по занимању ветеринарски техничар. Живи у заједници са оцем који је по струци геометар и у радном је односу, братом који је студент и дедом који је пензионер. Домаћинство поседује око 16.00.00 ха обрадиве земље, као и сву потребну механизацију. Према извештају Центра за социјални рад Б. тужени као отац поседује родитељску подобност за самостално вршење родитељског права, а поседује и све друге материјалне, стамбене и породичне услове за одгајање млдб. детета. Из извештаја Центра за социјални рад С.М. произилази да тужиља као мајка задовољава опште услове подобности да јој млдб. М. буде поверен ради самосталног вршења родитељског права.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су одлучили да млдб. М.В. буде поверен мајци ради самосталног вршења родитељског права, јер је то у најбољем интересу млдб. М. због његовог узраста (у време првостепеног пресуђења је био стар ...), због његове везаности за мајку од које се од рођења није одвајао и потребу млдб. М. да мајка о њему непосредно брине.

Чланом 77. став 3. Породичног закона је прописано да један родитељ сам врши родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права.

По оцени Врховног касационог суда нижестепени судови су правилно применили материјално право на утврђено чињенично стање. Имајући у виду узраст детета и чињеницу да од прекида ванбрачне заједнице дете непрекидно живи са мајком у његовом је најбољем интересу да са мајком остане без обзира на то што га је мајка одвела у иностранство, у А., без сагласности туженог да дете тамо живи. Врховни

касациони суд је ценио тај ревизијски навод туженог, којим се оспорава подобност тужиље да врши родитељско право зато што је дете одвела у иностранство без сагласности оца. Међутим, закључио је да та чињеница не утиче на подобност тужиље за самостално вршење родитељског права над млдб. дететом када се имају у виду сви остали елементи на основу којих је формирана одлука суда. То су мишљење Центра за социјални рад С.М. да је мајка подобна да врши родитељско право који је ценио и њену жељу да настави бригу о детету и чињеница да је дете ниског календарског узраста, да је емотивно везано за мајку, а да она може да му обезбеди услове за нормалан раст и развој.

Неприхватљива је ревидентова тврдња да би судови морали да санкционишу понашање тужиље што је дете одвела „преварно“ у иностранство, односно без сагласности оца, на начин да дете буде поверено њему на самостално вршење родитељског права. Кома од родитеља ће дете бити поверено, суд процењује руководећи се првенствено најбољим интересом детета и та одлука никако не може да буде санкција родитељу.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.